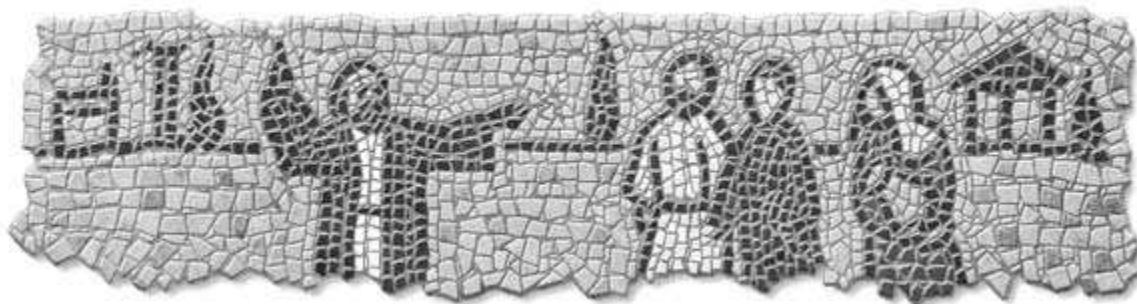

Phao-lô: Sứ Đồ Cho Người Ngoại

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Công vụ 6:9-15; 9:1-9; 1 Sa-mu-ên 16:7; Ma-thi-ơ 7:1; Công vụ 11:19-21; 15:1-5.*

Câu Gốc: “Tín đồ nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vay Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người Ngoại để họ được sự sống!” (*Công vụ 11:18*).

Cũng không khó để hiểu tại sao Sau-lơ của Tạt-sơ làm những điều ông đã làm. Ông cũng là Sau-lơ sau này trở nên sứ đồ khi ông chấp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Thế của mình. Như một người Do thái trung tín, Sau-lơ đã học suốt đời về sự quan trọng của luật pháp và sự tự do chính trị cho Y-sơ-ra-ên. Ý nghĩ giết Đấng Mê-si “giả” như một trong những can phạm xấu xa nhất thì rất hợp lý đối với Sau-lơ.

Vì thế, không lạ gì khi Sau-lơ tin rằng những người theo Đức Chúa Giê-su là bất trung đối với Ngũ kinh [năm quyển sách đầu tiên của Kinh Thánh]. Sau-lơ tin rằng họ đang ngăn cản sự hoàn thành của chương trình Đức Chúa Trời cho Y-sơ-ra-ên. Sau-lơ cũng tin rằng sự xưng nhận Đức Chúa Giê-su bị đóng đinh là Đấng Mê-si và về sự sống lại của Ngài là sai lầm. Vì thế, Sau-lơ cảm thấy ông không thể chấp nhận bất cứ ai khư khư giữ những tư tưởng điên rồ này. Đó là lúc Sau-lơ quyết định trở thành cộng tác viên với Đức Chúa Trời và loại bỏ những người có sự tin tưởng “sai lầm” này. Đó là lúc Sau-lơ xuất hiện trong Kinh Thánh – như một người tấn công khùng khiếp các người Do thái tin Chúa Giê-su là Đấng Mê-si.

Nhưng Đức Chúa Trời có chương trình khác hẳn cho Sau-lơ. Đây là những chương trình Sau-lơ không bao giờ có thể nghĩ cho mình. Đức Chúa Trời chọn Sau-lơ để rao giảng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Và Ngài hoạch định cho Sau-lơ làm công việc đó cho người Ngoại!

Kẻ Bất Bớ Cơ Đốc Nhân

Sau-lơ người Tạt-sơ xuất hiện lần đầu tiên trong sách Công vụ. Ông tham dự vào việc ném đá Ê-tiên (Công vụ 7:58). Ông cũng tấn công các tín đồ Do thái ở Giê-ru-sa-lem (Công vụ 8:1-5). Phi-e-rơ, Ê-tiên, Phi-líp và Phao-lô góp một phần quan trọng trong sách Công vụ vì họ tham gia vào những biến cố truyền bá đức tin Cơ Đốc bên ngoài thế giới Do thái. Ê-tiên rất quan trọng vì bài giảng và sự tử vì đạo của ông đã có ảnh hưởng sâu xa đến Sau-lơ người Tạt-sơ.

Ê-tiên là người Do thái nói tiếng Hy-lạp. Ông cũng là một trong bảy chấp sự đầu tiên (Công vụ 6:3-6). Theo sách Công vụ, một nhóm ngoại kiều Do thái đã đến và sống ở Giê-ru-sa-lem (câu 9). Họ tranh luận với Ê-tiên vì ông giảng dạy về Đức Chúa Giê-su. Cũng có thể Sau-lơ tham gia vào những cuộc tranh luận này.

Đọc Công vụ 6:9-15, Ê-tiên bị vu cáo về việc gì? Những vu cáo này nhắc nhở bạn điều gì? (Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 26:59-61).

Sự căm ghét đối với bài giảng của Ê-tiên có lẽ đến từ hai điều. Một mặt, Ê-tiên làm các kẻ thù mình tức giận vì ông lý luận rằng luật Do Thái và đền thờ thì không quan trọng như họ nghĩ. Thay vào đó, Ê-tiên hùng hồn nói về Đức Chúa Giê-su, Đấng Mê-si bị đóng đinh và đã sống lại; đó mới chính là trọng tâm thật của đức tin Do Thái.

Vì vậy, không lạ gì, Ê-tiên đã làm người Pha-ri-si Sau-lơ (Phi-líp 3:3-6) tức giận. Công việc của Sau-lơ chống lại các Cơ Đốc nhân đầu tiên bày tỏ có lẽ ông thuộc về một nhóm Pha-ri-si rất nghiêm ngặt. Sau-lơ nghĩ rằng những lời hứa về nước Đức Chúa Trời chưa được ứng nghiệm (Đa-ni-ên 2; Xa-cha-ri 8:23; Ê-sai 40-55). Và Sau-lơ có lẽ tin công việc của mình là giúp Đức Chúa Trời làm ứng nghiệm những lời tiên tri đó bằng cách tẩy trừ thứ tôn giáo giả dối này ra khỏi dân Do Thái.

Sau-lơ tin rằng mình đúng. Vì thế ông sẵn sàng giết những người tin “tâm bậy.” Chúng ta cần nghiên cứu kỹ lưỡng về những điều mình tin. Nhưng tại sao chúng ta phải cẩn thận để dùng sự phán xét đúng? Điều gì xảy ra nếu chúng ta sai lầm về những điều mình tin là đúng?

SỰ TRỞ LẠI CỦA ĐẠO SAU-LƠ

Ban đầu, việc Sau-lơ tấn công hội thánh đầu tiên không có gì đáng chú ý. (Ông chỉ giữ áo xống cho những người ném đá Ê-tiên). Nhưng vai trò của ông trong sự bắt đạo này chẳng lâu trở nên quan trọng (xin đọc Công vụ 8:1-3; 9:1, 2, 13, 14, 21; và 22:3-5). Lu-ca dùng nhiều chữ diễn tả Sau-lơ như một con thú dữ hay một người lính độc ác cố gắng hủy diệt kẻ thù mình. Thí dụ, chữ “dùng sức mạnh” trong Công vụ 8:3 là tiếng Hy-lạp dịch từ chữ trong Cựu Ước (Thi thiên 80:13). Chữ này miêu tả sự hủy diệt hoàn toàn bởi thú dữ. Chiến dịch của Sau-lơ chống lại Cơ Đốc nhân thì rõ ràng không phải nửa chừng, nhưng là một chương trình quyết liệt để hủy hoại và diệt trừ đức tin Cơ Đốc giáo.

Hãy đọc ba điều miêu tả sự trở lại đạo của Sau-lơ (Công vụ 9:1-18; 22:6-21; và Công vụ 26:12-19). Ân điển của Đức Chúa Trời đã đem lại sự khác biệt nào trong kinh nghiệm này? Nói cách khác, Sau-lơ xứng đáng bao nhiêu đối với sự nhân từ Chúa ban cho ông?

Đối với trí óc con người, sự trở lại đạo của Sau-lơ dường như không thể được. Việc này giải nghĩa tại sao nhiều người nghi ngờ và từ chối không tin điều đó khi họ mới nghe lần đầu.

Chỉ có một điều Sau-lơ xứng đáng lãnh nhận là sự trừng phạt! Nhưng thay vào đó, Đức Chúa Trời bày tỏ ân điển đối với người Do Thái cứng cõi này. Thật quan trọng để biết rằng sự hoán cải của Sau-lơ không xảy ra bằng bạo lực.

Sau-lơ không phải là người vô thần. Ông là con người có tôn giáo. Nhưng ông đã lầm lẫn lớn trong sự hiểu biết về Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su phán với Phao-lô, “Người đá đến ghim nhọn thì là khó chịu cho người vậy” (Công vụ 26:14). Những câu này chứng tỏ Đức Thánh Linh đã cáo giác Sau-lơ. Ông đã từ chối nghe sự cảnh báo của Chúa một thời gian. Nhưng cuối cùng, trên đường đến thành Đa-mách, qua một phép lạ với Đức Chúa Giê-su đã sống lại, Sau-lơ đã lựa chọn không kháng cự Chúa nữa.

Hãy nghĩ về kinh nghiệm trở lại đạo của bạn. Có thể kinh nghiệm ấy không tuyệt vời như của Phao-lô. Nhưng bằng những cách nào bạn đã nhận được ân điển của Đức Chúa Trời? Tại sao điều quan trọng là đừng bao giờ quên những gì chúng ta đã được ban cho trong Đấng Christ?

Sau-lơ Ở Thành Đa-mách

Trong kinh nghiệm của Sau-lơ với Đức Chúa Giê-su, ông bị mù và được truyền đi đến nhà của một người tên là Giu-đa. Ở đó, Sau-lơ phải đợi một người tên là A-na-nia. Chắc chắn sự mù lòa về thể xác nhắc nhở ông rằng ông đang bị mù thiêng liêng khi ông tấn công Đức Chúa Giê-su.

Việc Đức Chúa Giê-su hiện ra với Sau-lơ trên đường đến Đa-mách đã thay đổi tất cả. Sau-lơ nghĩ mình rất đúng, nhưng thật ra ông đã rất sai. Thay vì làm việc cho Chúa, Sau-lơ đã làm việc để chống lại Ngài. Sau-lơ đã vào thành Đa-mách là một con người khác, không còn là một Pha-ri-si kiêu hãnh và cuồng tín khi rời thành Giê-ru-sa-lem. Thay vì ăn và uống, Sau-lơ đã dùng ba ngày để kiêng ăn và cầu nguyện khi ông suy gẫm về những điều đã xảy ra.

Xin đọc Công vụ 9:10-14. Hãy tưởng tượng A-na-nia nghĩ gì. Sau-lơ, một người bắt bớ Cơ Đốc nhân bây giờ là người tin Đức Chúa Giê-su! Nhưng Sau-lơ cũng là Phao-lô, sứ đồ Đức Chúa Trời lựa chọn để đem Phúc âm đến cho thế giới người Ngoại (xin đọc Công vụ 26:16-18).

Không lạ gì A-na-nia bối rối! Kinh Thánh cho chúng ta biết hội thánh ở Giê-ru-sa-lem cũng chậm chạp chấp nhận Phao-lô ba năm sau sự hoán cải của ông (Công vụ 9:26-30). Vì thế, một người có thể tưởng tượng những tín đồ ở Đa-mách nghĩ gì và quan tâm thế nào khi việc này xảy ra chỉ mới có vài ngày!

Xin cũng để ý rằng A-na-nia được Chúa ban cho sự hiện thấy, nói với ông một tin đầy ngạc nhiên và khó tin về Sau-lơ thành Tạt-sơ. Nếu không có sự hiện thấy, có thể ông đã không chấp nhận những gì ông nghe nói về Sau-lơ. Kẻ thù (Sau-lơ) của những tín đồ Do thái chấp nhận Đấng Christ bây giờ trở nên một với họ.

Sau-lơ đã rời thành Giê-ru-sa-lem có trọn quyền và mạng lệnh của các thầy tế lễ cả để hủy diệt đức tin Cơ Đốc giáo (Công vụ 26:12). Nhưng Đức Chúa Trời đã có một mạng lệnh khác cho Sau-lơ. Mạng lệnh này tùy thuộc vào một quyền lực lớn hơn nhiều. Sau-lơ được truyền đem Phúc âm đến cho dân Ngoại. Tư tưởng này còn kinh ngạc đối với A-na-nia và các tín đồ Do thái khác hơn là sự trở lại đạo của Sau-lơ.

Sau-lơ đã cố gắng để ngăn cản sự rao truyền đức tin Cơ Đốc giáo. Bây giờ Đức Chúa Trời sẽ dùng ông để truyền bá đức tin này sâu rộng hơn bất cứ điều gì mà tín đồ Do Thái có thể tưởng tượng.

1 Sa-mu-ên 16:7; Ma-thi-ơ 7:1; và 1 Cô-rinh-tô 4:5 giải nghĩa tại sao chúng ta phải cẩn thận về việc mình nghĩ gì về kinh nghiệm thiêng liêng của những người khác? Bạn đã có những lỗi lầm gì trong sự phán đoán người khác? Và bạn đã học được gì về những lỗi lầm này?

Phúc Âm Được Rao Giảng Cho Người Ngoại

Hội Hội thánh đầu tiên của người Ngoại được thành lập ở đâu? Có những biến cố nào khiến các tín đồ tới đó? (Công vụ 11:19-21, 26). Điều đó nhắc bạn nhớ đến việc gì trong thời Cựu Ước? (Xin đọc Đa-ni-ên 2).

Sự bắt bớ đạo ở thành Giê-ru-sa-lem sau khi Ê-tiên chết khiến nhiều tín đồ Do Thái phải chạy trốn ba trăm dặm về hướng Bắc của An-ti-ốt. Là thủ đô của một tỉnh La Mã ở Sy-ri, An-ti-ốt là một thành quan trọng vào hàng thứ ba sau La Mã và Alexandria. Thành An-ti-ốt có khoảng 500,000 dân. Những người này được giáo dục và có văn hóa rất cao. Điều này khiến An-ti-ốt là một địa điểm lý tưởng cho hội thánh người Ngoại. Và thành này trở nên một căn cứ khởi đầu cho việc truyền giáo toàn thế giới của hội thánh đầu tiên.

Việc gì xảy ra ở An-ti-ốt khiến Ba-na-ba đến thành này và quyết định mời Phao-lô đi với ông? Công vụ 11:20-26 cho thấy hình ảnh gì của hội thánh ở đó?

Nói về tiểu sử cuộc đời của Phao-lô thì khó. Nhưng dường như năm năm đã trôi qua giữa thời gian ông đến thành Giê-ru-sa-lem và sau khi trở lại đạo (Công vụ 9:26-30), và việc Ba-na-ba mời ông đến An-ti-ốt. Ông đã làm gì trong suốt thời gian đó? Thật cũng khó biết chắc chắn. Nhưng theo sự giải nghĩa của ông trong Ga-la-ti 1:21, có thể ông đã giảng dạy Phúc âm ở Sy-ri và Si-li-ci. Một số người nghĩ rằng có thể trong thời gian này, Phao-lô bị gia đình từ bỏ (Phi-líp 3:8) và bị nhiều đau đớn như ông miêu tả trong 2 Cô-rinh-tô 11:23-28.

Hội thánh ở An-ti-ốt phát triển dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Sự miêu tả trong Công vụ 13:1 cho thấy có nhiều người trong thành gia nhập hội thánh. Những nhóm này có các quá khứ khác nhau và đến từ những dân tộc khác nhau với những cách sống khác nhau. Thí dụ, Ba-na-ba đến từ Chíp-rơ, Lu-si-út đến từ Sy-ren, Phao-lô đến từ Si-li-ci, Si-mon có lẽ đến từ Phi châu. Cũng hãy nghĩ về tất cả những tín đồ người Ngoại trong hội thánh. Bấy giờ Đức Thánh Linh cố gắng đem phúc âm đến nhiều người Ngoại hơn bằng cách dùng An-ti-ốt làm căn cứ đầu tiên để truyền giáo bên ngoài Sy-ri và Giu-đê.

Xin đọc Công vụ 11:19-26. Chúng ta có thể học gì từ hội thánh An-ti-ốt, là hội thánh có nhiều thứ tín đồ? Các hội thánh ngày nay có thể giống như hội thánh An-ti-ốt thế nào?

Những Nan Đề Trong Hội Thánh

Dĩ nhiên, con người không hoàn hảo. Chẳng bao lâu có sự rắc rối bắt đầu trong cộng đồng đức tin trong thời Tân Ước.

Đối với những người mới, không phải ai cũng hài lòng với các tín đồ người Ngoại trong hội thánh. Sự bất đồng ý kiến không phải về sứ mạng của người Ngoại, nhưng về việc người Ngoại nên được mời để gia nhập hội thánh thế nào. Một số cảm thấy chỉ đức tin nơi Đức Chúa Giê-su thôi thì không đủ để trở nên một Cơ Đốc nhân. Nhiều người cảm thấy người Ngoại nên bày tỏ đức tin mình bằng cách chịu cắt bì và vâng giữ luật Môi-se. Họ lý luận rằng để làm một Cơ Đốc nhân chân thật, người Ngoại cần phải được cắt bì (Công vụ 10:1–11:18 cho một thí dụ hay về sự bất đồng ý giữa người Do Thái và người Ngoại. Điều này được bày tỏ qua kinh nghiệm của Phi-e-rơ với Cọt-nây và người Do thái nghĩ và cảm thấy thế nào về điều đó).

Người Do Thái chống lại việc Phi-e-rơ làm báp-têm cho Cọt-nây, một người lính La Mã không chịu cắt bì. Đây là một thí dụ rõ ràng về sự bất đồng ý giữa tín đồ người Ngoại và tín đồ Do Thái. Nhiều người Do Thái cảm thấy không thoải mái về việc một người Ngoại như Cọt-nây ở trong nhóm họ. Nhưng Phao-lô cố gắng mở rộng cửa hội thánh cho những người Ngoại chỉ đặt trên đức tin nơi Đức Chúa Giê-su thôi. Điều này khiến nhiều tín đồ Do Thái nghĩ đến việc hủy diệt công việc của Phao-lô.

Theo Công vụ 15:1-5, một số tín đồ từ Giu-đê cố hủy diệt công việc của Phao-lô với Cơ Đốc nhân người Ngoại ở An-ti-ốt thế nào?

Giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem, trong Công vụ 15, hoàn toàn đồng ý với Phao-lô về vấn đề cắt bì. Nhưng sự chống đối chức vụ của Phao-lô vẫn tiếp tục. Khoảng bảy năm sau, trong chuyến thăm viếng thành Giê-ru-sa-lem lần chót của Phao-lô, nhiều người vẫn còn nghi ngờ phúc âm của Phao-lô. Đúng ra, khi Phao-lô đến đền thờ, thiếu chút nữa ông đã mất mạng khi những người Do thái từ A-si kêu lên, “Hỡi các người Y-sơ-ra-ên, hãy đến giúp với! Kìa, người này giảng dạy khắp thiên hạ, nghịch cùng dân, nghịch cùng luật pháp, và nghịch cùng chốn này nữa” (Công vụ 21:28; xin cũng đọc Công vụ 21:20, 21).

Hãy đặt mình vào địa vị các tín đồ Do thái này là những người quan tâm đến sự dạy dỗ của Phao-lô. Tại sao sự quan tâm của họ có lý? Chúng ta học được gì từ điều này về việc tư tưởng sai lầm của chúng ta có thể dẫn mình đi lạc đường thế nào? Làm thế nào chúng ta học để bảo vệ mình không làm những lỗi lầm đó, ngay cả khi chúng ta có ý tốt?

Nghiên Cứu Bồ Túc: Thánh Linh Đức Chúa Trời giữ điều ác dưới sự kiểm soát của lương tâm. Khi một người đặt mình cao hơn ảnh hưởng của Đức Thánh Linh, họ sẽ gặt hái tội lỗi. Đối với người đó, Đức Thánh Linh càng ngày càng có ít ảnh hưởng để ngăn cản họ gieo hạt giống của sự không vâng lời. Những lời cảnh cáo càng lúc càng có ít quyền lực trên họ. Họ từ từ mất lòng kính sợ Đức Chúa Trời. Họ gieo cho xác thịt; họ sẽ gặt sự chết và sự hư nát. Mùa gặt của hạt giống họ đã gieo đang chín mùi. Họ không tôn trọng những điều răn thánh của Đức Chúa Trời. Lòng bằng thịt của họ trở nên lòng bằng đá. Sự phản nghịch chống lại lẽ thật khiến họ mắc vào bẫy của tội lỗi. Loài người đã gieo hạt giống tội lỗi trong thế gian trước cơn Đại hồng thủy. Kết quả là sự phạm pháp, tội ác, và bạo động.

“Tất cả nên biết rằng kẻ thù hủy diệt linh hồn. Không phải vì một luật nào Đức Chúa Trời đã ban chống nghịch lại loài người. Ngài không tạo nên loài người bị mù thiêng liêng hay ngu xuẩn. Đức Chúa Trời ban cho đầy đầy ánh sáng và bằng chứng để giúp người ta biết sự khác biệt giữa lẽ thật và sự sai lầm. Nhưng Ngài không ép buộc họ phải chấp nhận lẽ thật. Ngài để cho con người tự do lựa chọn điều tốt hay điều xấu. Nếu người ta từ chối bằng chứng giúp họ đi đúng đường, và họ lựa chọn điều xấu một lần, thì lần thứ hai họ sẽ lựa chọn con đường đó mau chóng hơn. Lần thứ ba họ sẽ mau lẹ lìa bỏ Đức Chúa Trời và lựa chọn theo phe Sa-tan. Và cứ như thế, họ sẽ tiếp tục cho tới khi đã đắm rễ sâu trong sự gian ác, và tin sự giả dối mà họ yêu mến như lẽ thật. Sự cứng lòng đã đem lại cho họ mùa gặt của nó (Manuscript 126, 1901).” – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1112.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 “Phục hồi” một người đồng đức tin bị sa ngã nghĩa là gì? Việc đem người có tội trở về cùng Đức Chúa Trời nghĩa là người đó sẽ giống như trước chăng? Hãy thảo luận.
- 2 Vì có những gánh nặng người ta phải tự mang (Ga-la-ti 6:5), một tín đồ quyết định nên giúp đỡ người khác thế nào?
- 3 Hội thánh bạn làm theo lời dạy dỗ của Phao-lô thế nào trong Ga-la-ti 6? Là một cá nhân, bạn có thể làm gì để đem lại sự khác biệt?

TÓM LƯỢC: Thí dụ về sự hiện diện của Đức Chúa Trời ở giữa dân sự Ngài là ở nơi tinh thần giống Đấng Christ của hội thánh. Điều này được bày tỏ trong cách những anh chị em yếu đuối được tha thứ và đem về cùng Đức Chúa Trời. Và điều đó được thấy trong cách thuộc viên hội thánh bày tỏ lòng nhân từ với nhau và với những người ngoài.